

N:o 2.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse af 3 § i lagen angående jordfästning den 25 maj 1894; gifven Stockholms slott den 16 december 1904.

Under åberopande af bilagda i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

om ändrad lydelse af 3 § i lagen angående jordfästning den 25 maj 1894.

Härigenom förordnas, att 3 § i lagen angående jordfästning den 25 maj 1894 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Jordfästning skall äga rum i den församling, där dödsfallet timat; dock må den kunna förrättas i annan församling, om vederbörande det åstunda.

Jordfästning verkställes å församlingens kyrkogård eller annan begravningsplats eller ock å rum, som församlingen för jordfästning anvisat. I kyrka må dock endast sådan jordfästning, hvarom i 4 § sägs, äga rum.

Huruvida den, som afidit i fängelse, å sjukhus eller å annat därmed jämförligt ställe, må därstädes kunna jordfästas, ankommer på Konungens pröfning.

Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

Ossian Berger.

Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott fredagen den 7 oktober 1904.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LAGERHEIM,
Statsråden: ODELBERG,
 HUSBERG,
 PALANDER,
 WESTRING,
 RAMSTEDT,
 BERGER,
 MEYER,
 VON FRIESEN,
 VIRGIN.

Efter gemensam beredning med chefen för ecklesiastikdepartementet anmälde chefen för justitiedepartementet statsrådet Berger i underdånighet:

Kyrkomötets underdåniga skrifvelse den 10 oktober 1903, däri kyrkomötet anhållit, att Kungl. Maj:t täcktes vidtaga erforderliga åtgärder för att första punkten af 3 § i lagen angående jordfästning den 25 maj 1894 måtte erhålla följande, af kyrkomötet för dess del godkända lydelse:

»Jordfästning skall äga rum i den församling, där dödsfallet timat; dock må den kunna förrättas i annan församling, om vederbörande det åstunda.»

På statsrådets tillstyrkan täcktes Hans Maj:t Konungen i nåder förordna, att högsta domstolens yttrande öfver förslaget skulle för det ändamål, § 87 regeringsformen omförmäler, genom note ur protokollet inhämtas.

Ur protokollet
Carl Lundquist.

Till Konungen.

I en vid kyrkomötet afgifven motion har väckts förslag om ändring i 3 § af lagen angående jordfästning den 25 maj 1894 i syfte att jordfästning må äga rum i den församling, vederbörande åstunda.

Första stycket af 3 § i nämnda lag har nu följande lydelse: »Jordfästning skall äga rum i den församling, där dödsfallet timat; dock må, då lik skall begravas i annan församling, jordfästningen kunna förrättas i denna församling, om vederbörande det åstunda.»

I motionen erinras, hurusom i det förslag till lag angående jordfästning, som afgafs af 1890 års kyrkolagskommitté i dess underdåniga betänkande den 5 april 1892, detta moment hade följande lydelse: »Jordfästning må ske i den församling, den afidne i lifstiden själf bestämt eller hans anhöriga bestämma eller, vid saknad af sådan bestämmelse, där dödsfallet timat.»

Med anledning af en i högsta domstolen mot nämnda förslag framställd anmärkning ändrades detsamma, och paragrafen erhöll ofvannstående lydelse, som dock i visst afseende enligt motionärens åsikt vore mindre tillfredsställande än den af kommitterade föreslagna. Därigenom hade nämligen den afidnes anhöriga förlorat den bestämningsrätt, som i kommittéförslaget tillerkänts dem, och man hade uteslutit möjligheten att anordna jordfästningen i annan församling än den, där dödsfallet timat eller liket skulle begravas. Giltiga skäl för en sådan inskränkning i vederbörandes rättigheter torde dock icke kunna anföras. Vid mer än ett tillfälle hade lagen i denna punkt kommit att öfverträdas, utan att anmärkning däremot blifvit gjord. En lagändring syntes följaktligen vara påkallad.

Det torde visserligen vara ganska sällsynt, att anledning finnes till ifrågasättande af att jordfästning skall förrättas inom annan församling än antingen där dödsfallet timat eller där den döde skall begravas, men då sådana fall likväl förekommit och fortfarande torde

en och annan gång inträffa, synes det kyrkomötet lämpligt, att lagstiftningen tager hänsyn härtill.

Kyrkomötet får alltså, med anledning af förevarande motion, i underdånighet anhålla, det täcktes Eders Kungl. Maj:t vidtaga erforderliga åtgärder för att första punkten af 3 § i lagen angående jordfästning den 25 maj 1894 måtte erhålla följande, af kyrkomötet för dess del godkända, lydelse:

»Jordfästning skall äga rum i den församling, där dödsfallet timat; dock må den kunna förrättas i annan församling, om vederbörande det åstunda.»

Underdånigst:

J. A. EKMAN.

A. v. Krusenstjerna.

Stockholm den 10 oktober 1903.

Kyrkomötet, i anledning af väckt motion om ändring i 3 § af lagen angående jordfästning den 25 maj 1894. (Kyrkolagsutskottets betänkande n:o 23.)

Vidimeras

ex officio

Otto Rooth.

*Utdrag af protokollet öfver lagärenden, hållet uti Kungl. Maj:ts
högsta domstol tisdagen den 18 oktober 1904.*

Tredje rummet.

Närvarande:

Justitieråden: CLAËSON,
HELLSTRÖM,
BILLING,
BOHMAN,
QUENSEL.

Tillförordnade byråchefen för lagärenden, konstituerade revisionssekreteraren Hellner föredrog:

Note ur protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 7 oktober 1904, utvisande, att Kungl. Maj:t förordnat, att högsta domstolens utlåtande skulle för det ändamål, § 87 regeringsformen omförmäler, genom note ur protokollet inhämtas öfver ett af kyrkomötet i underdånig skrifvelse den 10 oktober 1903 för dess del godkändt förslag till ändrad lydelse af första punkten af 3 § i lagen angående jordfästning den 25 maj 1894; varande förslaget under litt. E. bilagdt detta protokoll.

Högsta domstolen lämnade förslaget utan anmärkning.

Ur protokollet
Carl Lundquist.

Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott fredagen den 16 december 1904.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,

Statsråden: ODELBERG,
HUSBERG,
PALANDER,
WESTRING,
RAMSTEDT,
BERGER,
MEYER,
VON FRIESEN,
VIRGIN,

Justitieråden: PETERSSON,
HELLSTRÖM.

Efter gemensam beredning med chefen för ecklesiastikdepartementet anmälde chefen för justitiedepartementet statsrådet Berger i underdånighet:

Högsta domstolens genom note ur protokollet öfver justitiedepartementsärenden för den 7 sistlidne oktober inhämtade utlåtande öfver ett af kyrkomötet för dess del godkändt förslag till ändrad lydelse af första punkten af 3 § i lagen angående jordfästning den 25 maj 1894.

Härvid yttrade föredragande departementschefen:

»Som högsta domstolen lämnat förslaget utan anmärkning, hemställer jag i underdånighet, att förslag till lag om ändrad lydelse af berörda paragraf, affattadt med iakttagande af den af kyrkomötet för dess del antagna ändring, måtte, jämlikt § 87 regeringsformen, genom nådig proposition för Riksdagen till antagande framläggas.»

Med bifall till denna af statsrådets öfrige ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen i nåder förordna, att till Riksdagen skulle aflåtas nådig proposition af den lydelse, bilagan litt. A vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet

Aug. von Hartmansdorff.